

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2362.14>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

پافه‌کاری دیدگا و نووسینی شاعیران و نووسه‌رانی کلاسیکی کورد له باره‌ی ئاینی یارسان_ کاکه‌یی:

د. زریان جیزنی محمد

مامۆستا له به‌شی کۆمه‌لناسیی کۆلیژی ئاداب

Zrian.mohammad@su.edu.krd

پوخته

ئایینی یارسان لای بپوادارانی وهکو ئاینیکی سه‌ربه‌خوی کوردی ناسراوه. زمانی کوردی (لهجه‌ی گۆران)، به زمانی پیروزی یه‌زدانی ناسیوه، تیکسته‌کانی سه‌ره‌نجامی پی نووسراوه. ریشه و په‌گه‌ز و سه‌رچاوه‌کانی ئایینی یارسان توند گریدراوه به ئاینه دیرینه‌کانی مرقه‌ه‌کانی بناری زاگرو‌سنشین، وه‌کو مانی، زه‌رقانی، زه‌رده‌شتیه‌ت و میهر په‌رستی، ئایینی یارسان ده‌وره به دوی ده‌وره گه‌شه‌ی کردووه و بلاو‌بوته‌وه له سنووری پان و به‌رینی ده‌وله‌تی مادی گه‌وره.

له‌م تو‌یژینه‌وه‌یه‌دا دیدگای سی شاعیری گه‌وره‌ی کورد (شیخ په‌زای تاله‌بانی، مه‌لا جه‌باری و مه‌حویی شاعیر) پاشه‌ده‌که‌ین ده‌رباره‌ی ئایینی یارسان و بپوادارانی له‌سه‌ر بنه‌مای تیکسته‌کانی خویان. ئه‌م تو‌یژنه‌وه‌یه ئاو‌پدانه‌وه‌یه‌که له میژووی هه‌وراز و نشیوی ئایینی یارسان له لایه‌ن نه‌یاران و کورد خۆیه‌وه که زۆر جار به‌هۆی نه‌زانینه‌وه شاعیران و نووسه‌رانیشمان توشی به‌هه‌له‌داچوونی گه‌وره بوونه و ئاینه‌که‌یان به شیوه‌یه‌ک ویناکردووه که دووره له راستیه‌وه.

(وشه کللییه‌کان: یارسان، جه‌م، دایه پیزوار، بابایادگار، سمیل)

پاڤه کاریی دیدگا و نووسینی شاعیران و نووسه رانی کلاسیکی کورد له باره ی ئاینی یارسان_ کاکهیی:

میژووی ئاینی یارسان:

ئاینی یارسان به چهند ناویک ناسراون وهکو: "یارسان"، کاکهیی، "ئههلی ههق" "عهلی ئیلاهی". میژووی دروستبوونی ئاینی یارسان به وردی پوون نییه و بۆچوونی جیاوازهیه له سهری، که دهگه پیتتهوه بۆ پیش دروستبوونی ئاینی ئیسلام، به پیتی ئه و لیکۆلینه وانه ی کراون ئاینی یارسان یان ئههلی ههق پیشه و سه رچاوهکانی دهگه پیتتهوه بۆ (۳۵۰۰ بۆ ۵۰۰۰ سال بهر له ئیستا) و تیکه ل به ئاینه دیرینه کوردیههکانی وهکو: زهردهشت، زهرقانی، مانی و ئاینی میترا ییزم، ده بیت.

هزر و پامانی ئاینه دیرینهکانی مروقهکانی بناری زاگرو س، له چه ندین رهگهزی گه وه رهیدا، وهک دۆناودۆن، یه کیتی پۆح، نور پیروزی و دابونه ریتی ئاینی تایبه تی ئاینی شوینه پیرو زه کانیان یه کده گر نه وه.

ئاینی یارسان دووباره سه ریه له داوه و بلاوبووه ته وه له سه رده می بالولی ماهی به نهینی. زمانی کوردی له هجی گوران (هه ورامی) هه لبژێردراوه وهکو زمانی پیروزی ئاینه که. پاشان ده وره به دوا ی ده وره گه شه ی سه ندووه و ده وره کانی تر به دوا ی داها توون وهکو ده وره ی شاخوه شین له لوړستان سه ره له ده دات، ده وره ی بابا سه ره نگ داودان، ده وره ی بابا ناوس، ده وره ی به چه موئمین و سهیدی شیان ی داودانی له کو تاییدا ده وره ی سولتان ئیسه اق (مه زنترین پۆح و نو یکه ره وه و دامه زرینه ری سیسته می ناوخوی ئاینی یارسانه، که تا ئه مپۆش به رده وامه) که به ده وره ی پردیوه ریش ناسراوه. سولتان پیوره سمی ئاینه که ی رهنگرێژ کردووه و له پردیوه ر بارگه ی خوی داناوه و هه ر له ویش ماوه ته وه، ئیستاش مه زاری سولتان پرووگه ی بر واداران ی ئاینی

يارسانه و سالانه بۆ ته و افكردن سەردانى مەزارگەكەى دەكەن (نەبەز، ۲۰۰۹، لا ۳۵).

شويىنى جوگرافىيى ئاينى يارسان لە پۆژھەلاتى كوردستاندا ھەمەدان و دالاھۆ و قەسرى شيرين و كرماشان و جوانپۆيە و لەويشەوھە دريژدەبيتهوھە بۆ ناو سنوورى ھەريمى كوردستان و ھەورامان و ھاوار و ھەوارەكۆن و دەرەتوو و ھەلەبجە، ھەروھەكاكەيھەكان لە موسل و كەركوك و زەنقەر و پاشان ھەولير و سلیماني و كۆيە و خانەقينيش ھەن (ليرخ، ۱۹۹۲، ۳۹).

ئاينى يارسان خاوەنى كتيبي پيرۆزى ئاينى خويانن بە ناوى (سەرەنجام)، كە لە ناوھەرۆكدا بريتييه لە قەول و كەلام و تيكستى ئاينى و نەسيحتە و رپۆرەسمى تاييەتى ئاينى، كە ميژووھەكەى بۆ ۸۰۰ سال بەر لە ئيستا، بۆ زەمانى سولتان سەھاك دەگەرپيتهوھە. (خەزەندەر، ۲۰۱۰، لا ۲۵۴) بە ھەمان شيوھە مينۆرسكيش لە كتيبەكەى بە دريژى باسى ليوھە داکات (مينورسكى، دائرة معارف الاسلاميه، ج ۳)

لە گەوھەرى ئاينى يارساندا باوھەريان بە فەلسەفەى دۇنايدۇن ھەيە (بۆ گەيشتن بە كەمال لە ريگەى دۇنايدۇنەوھە مەرۆف دەگا بە پلەى چاودارى، واتە بگەرپيئەوھە سەرچاوەى رپووناكى، ئەو سەرچاوەى كە ليوھە ھاتوون گەوھەرى سەرچاوەكەش نورى يەزدانە). (كاكەيى، ۲۰۰۹، لا ۹۹)

تاييەتمەندىيى ئاينى يارسان پرە لە رەمز و راز و بە دريژايى ميژوو ھەوليداوھە بەشيوھەيەكى نەينى پاريزگارى لە رپۆرەسم و پەيامى ئاينەكە بەكەن. بروادارانى ئاينى يارسان ھەميشە بە نەينى پەرستش و رپۆرەسمەكانيان لەنيوان خوياندا جيئەجيئەكەن بە ئامادەبوونى پير و رابەر و خەليفە. ھەروھەا سميل (كە دەبيت سميل بە مۆر بيت يانى

دهست لینه دراو بیت واته له مندالییه وه نه تاشرا بیت) له باری کومه لایه تییه وه بهر له گفتوگو سیمای یارسان دهناسریتیه وه به تاییه ت له نیوان یارسانه کان خویاندا. له دیوکی تره وه سمیل په مزی جوامیری و دهسپاکي و راستگویی و پشتبه خو به ستنه. له نیو کومه له ی یارسانیش به دریژی میژوو برودارانی یارسان پاریزگاریان له سیمای په سنی خویان کردوه، به تاییه ت پیره کان و رابه ره کان و باوه و خلیفه و بروداره کان، و سوکایه تیکردن به سمیل به هر هواریک واته سوکایه تی به ئینه که".

له خو ره لاتی کوردستان ناوچه ی دالاهو و کرماشان بهر له چهند سالیک چهند بروداریکی ئینی یارسان زیندانی دهکړین له لایه ن دهسه لاتی ئاخونده کانی ئیران. له زیندان کاربه دهست و پولیسه کان ئه شکه نه چی زیندانیه کان ددهن و به تاییه تیش سوکایه تی به سمیلیان دهکن که په مزی پیروزی ئینه که یانه، بویه که سمیلیان ده تاشن له کاتی ئازادکردنیان له نزیک باله خانه ی شاره وانی ئاگر له جهسته ی خویان به رده دن و خویان دهسووتین (له باری کومه لایه تی له دیدگا و بروای زیندانییه کان بی پاراستنی په مزی ئینه که یان له ژیر سته مگه ری دوژمندا، هیچ به هایه کی تریان له ژياندا نه ده بینی، بویه بریاری خو سووتاندنیان دا.

به دریژی میژوو نمونه ی جوړاو جوړ زوره که برودارانی ئینه کوردییه کان به تاییه تیش یارسانیه کان که وتونه ته بهر شالو و هیرشی کومه لکوژی و به تالان بردنی مال و مولک و ویرانکردنی شوینه پیروژه کانیان (تازه ترین نمونه هیرشه کانی شالوی داعشه کان بو سهر مه زاری ئیزیدییه کان و یارسانیه کان و جینوسایدکردنی برودارانی ئینه کوردییه کان و پاکتوا کردنیان). دیاره ریشه ی توندوتیژییه کان په یوه سته به جیاوازی ئین و مانه وه له سهر خاکی باپیران و دریژدانه به بهر خودان بو پاریزگاریکردن له خاک و زمان و کلتوری نه ته وه که یان.

جگه له توندوتیژی و دەستدریژی، هیرش و چهوسانه‌دنده‌وه‌ی دهره‌کی، له ناوه‌خۆی کوردستانیشدا به‌هۆی توند‌په‌ویی ئاینی و مه‌زه‌بی زۆرجار هیرش‌ی راسته‌وخۆی نا‌په‌وا کراوه‌ته‌وه سه‌ر بر‌وا‌دارانی ئاینه کوردیه‌کان و تیکیان‌شکاندوون و له ناوچه‌کانی خۆیان دهریان‌کردوون. له دیوکی تهره‌وه له دیرزه‌مانه‌وه چه‌ندان نووسه‌ر و شاعیر و میژوونووسی کورد بێ ئه‌وه‌ی زانیارییه‌کی راست و پوختی هه‌بوویت له پێگه‌ی نووسینه‌وه هه‌ول‌ی ناشرینکردن و شیواندن و هه‌جووکردنه سه‌ر بر‌وا‌داران و ئاین و کلتوره‌که‌یان کردووه. ده‌بینین به زمانیکی پووتی بێ پێزی زبری دووژمنانه تابلۆی درۆی بوختانیان په‌نگریژکردووه ته‌نها به مه‌به‌ستی به‌ دوژمن ناساندن و به کافر و زه‌ندیق پیناسکردنی بر‌وا‌دارانی ئاینه کوردیه‌کان ده‌یان لاپه‌په‌یان په‌شکردۆته‌وه که هه‌چ په‌یوه‌ندی به گه‌وه‌ری هزر و کلتور و تیکست و پێوه‌سمی ئاینه کوردیه‌که‌نه‌وه نه‌بووه. هه‌لبه‌ت وه‌کو راستیه‌ک نووسن و به‌ره‌می نووسه‌ران و شاعیری کورد تا سه‌ر ئیسقان وینه‌ی نه‌گه‌تیف و ستریۆتایپیان دروستکردووه و به شیوه‌یه‌کی زۆر نه‌گه‌تیف و قه‌زه‌ون بر‌وا‌دارانی ئاینه کوردیه‌کان و کلتوره‌که‌یانی وینا‌کردووه. ناوه‌روکی تیکستی نووسه‌ران به هه‌چ شیوه‌یه‌ک پیناسی ئاینه کورده‌ی‌ه‌کان ناکه‌ن، که له گه‌وه‌ردا ئاینه کوردیه‌کان ریشه‌ی دیرینیان له بوون و میژووی هزری کووردا هه‌یه و له‌سه‌ر بنه‌مای راستی و پاکی و چاکی و خاکه‌رای داپێژاوه، له‌به‌ر ئه‌وه تیکستی نووسه‌ره‌کان وه‌کو هه‌لچوونیکی کالفامی یان هه‌لبه‌ستراویکی بینه‌ما دهرده‌که‌ون.

نمونه‌ی یه‌که‌م شاعیری گه‌وره و دیاری کورد شیخ په‌زای تاله‌بانی (١٨٣١-١٩١٠)، به‌شیک له دیوانه‌که‌ی تایبه‌ت ته‌رخان‌کردووه بۆ ناشرینکردن و هه‌جووی ئاینی یارسان و بر‌وا‌داران و که‌سایه‌تیه پیرۆزه‌کان و کلتوره دیرینه په‌سه‌نه‌که‌یان.

ژياننامه‌ی شیخ ره‌زای تاله‌بانی به کورتی:

ناوی "ره‌زا" کورپی "شیخ عه‌بدولرهمان" کورپی "شیخ ئه‌حمده" کورپی "مه‌لا مه‌حمود"ی زه‌نگنه‌یه له‌ سالی ۱۸۳۱ی له‌ ئاواپی "قرخ" له‌ ناوچه‌ی چه‌مچه‌مال له‌دایکبووه، له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌دا له‌لای باوکی، که‌ ئه‌وه‌یش شاعیر و بووه به‌ زمانی فارسی شعری نووسیوه، ده‌ستیکردووه به‌ خویندن جگه‌ له‌وه‌ خوی فیره‌ زمانی فارسی کردووه، له‌پاشان لای شیخ عه‌بدولغه‌فووری مامی ئه‌خوینی و ده‌بیته‌ به‌ فه‌قی، پاشان چۆته‌ که‌رکووک، ماوه‌یه‌ک له‌وئ ماوه‌ته‌وه‌ و ده‌ست به‌ فیربوونی زمانی عه‌ره‌بی ده‌کات و عه‌ره‌بی ده‌خوینی و پاشان ده‌چیت بۆ کۆیه، له‌لای مه‌لا ئه‌سه‌عه‌دی باپی‌ری مه‌لا مه‌مه‌دی کۆیه‌ داده‌مه‌زری وه‌کو فه‌قی، له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆیه. (تاله‌بانی، ۲۰۰۱، ۱۴-۲۰)

له‌ ده‌وری فه‌قییه‌تیدا هاتۆته‌ شاری سلیمانی و له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌، ئه‌وه‌ی به‌ مزگه‌وتی کاک ئه‌حمده‌ی شیخ به‌ناوبانگ بووه، خویندوویه‌تی، ئه‌و کاته‌ زمانی تورکی باوبوووه‌ و ده‌بوايه‌ بخوینرایه‌، شیخ ره‌زا تا ئه‌گاته‌ ده‌وروبه‌ری ۲۵ سالی خوی به‌ خویندنی زمانی عه‌ره‌بی و وێژه‌ی فارسی و تورکییه‌وه‌ خه‌ریکده‌کات. پاشان ده‌بیته‌ به‌ ئیمام له‌ ناوچه‌ی زه‌نگنه‌. له‌ سالی ۱۸۶۰ی زاینی ده‌چیته‌ "حه‌له‌ب و پاشان بۆ ئه‌سته‌مبول و دوو سال له‌وئ ده‌مینیته‌وه‌ و ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ که‌رکووک و هه‌ر له‌و ساله‌دا باوکی کۆچی دوا‌ی ده‌کات، مردنی باوکی زۆر کاری تیده‌کا و دل‌گران ده‌بی، تا سالی ۱۸۶۶ بۆ جاری دووهم ده‌چیته‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول، ماوه‌یه‌ک له‌ ئه‌سته‌مبول ده‌مینیته‌وه‌، له‌و سه‌رده‌مه‌دا کوردستان دابه‌شکرا‌بوو له‌ نیوان عوسمانیه‌کان و فارسه‌کان، شاعیر په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی له‌گه‌ل سیاسه‌تمه‌داره‌کان هه‌بووه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ سه‌فه‌ری هه‌ج ده‌کات و ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول له‌ سالی ۱۸۷۴ی زاینی دووباره‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ که‌رکووک و به‌ ته‌واوی ئه‌سته‌مبول به‌جیدی‌لی. پاشان خه‌ریکی کاری کشتوکالی ده‌بیته‌. زۆر جار هاتوچۆی وه‌سمان پاشا و مه‌حمود پاشای

جاف و پیاوه ناودار و ناسراوه‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی کردووه، تا سالی ۱۸۹۸دا به ته‌واوه‌ی که‌رکوکی به‌جیه‌یشته‌ووه و چۆته به‌غدا. له ته‌کیه‌ی تاله‌بانی جیگیربووه، په‌یوه‌ندی پته‌وی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی "سه‌لیم به‌گی بابان" و "سه‌ید عه‌بدول‌په‌حمانی نه‌قیب"ی به‌غدادا هه‌بووه، شیخ په‌زا له ۲۱ کانونی دووه‌می ۱۹۱۰ میلادی له ته‌مه‌نی ۷۹ سالی‌دا کوچی دوایی کردووه و له گۆرستانی گه‌یلانی له نزیک "شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی" له به‌غدا نیژراوه. شیخ په‌زا به چوار زمان شعری نووسیوه، کوردی، فارسی، تورکی و عه‌ره‌بی، هه‌روه‌ها خاوه‌نی سی کچه به ناوه‌کانی راضیه و مه‌رضیه و رابیه، و سی کوپیشی له دوای خوی به‌جیماون به ناوه‌کانی محهمه‌د و محهمه‌د ئه‌مین "شیخ عه‌بدوللا". له جینشینی شیخ په‌زادا عه‌بدل‌لای کوپی داده‌نریت و له سالی ۱۹۴۱دا له به‌غدا کوچی دوایی کردووه، هه‌ردووکیان له گۆرستانی گه‌یلانی له ته‌نیشت باوکیانه‌وه به‌خاکسپێردراون (ئاشنا، ۲۰۰۴، ۲۵).

شیخ په‌زا به شاعیریکی زمان زبری هه‌جوکه‌ر ناسراوه له شعره‌کانیدا، نمونه‌ی هه‌جوی زۆر توندی هه‌یه، له باره‌ی پیاوانی سیاسه‌تمه‌دار و سه‌رخیل و که‌سایه‌تی ناسراوی هۆز و ئاینه‌کان. به نمونه: هه‌جوی شیخ په‌زا به‌م زمانه‌ زبهره‌ دوژمنکارانه‌ بۆسه‌ر یارسانه‌کان و ئاین و رپۆره‌سم و بیروباوه‌ره‌ پیرۆزه‌که‌یان. به‌لگه‌کان ئه‌وه ده‌خه‌نه‌پوو هه‌جوکردنی شیخ په‌زا له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌شی په‌یوه‌ندی به‌ ناکوکی و دووبه‌ره‌کی خیلی تاله‌بانییه‌کان و یارسانه‌کان (کاکه‌یه‌یه‌کان) هه‌بووبیت، که ناکوکیه‌کانی نیوانیان سه‌رده‌مانیک له‌سه‌ر زه‌وی و زار گه‌یشته‌ ئاستی دوژمنداری و خوین‌رشتن.

ناکوکیه‌یه‌کان له نیوان عه‌شیره‌تی تاله‌بانی و یارسانه‌یه‌یه‌کان (کاکه‌یه‌یه‌کان) له ریشه‌دا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ به‌هیزبوونی خیلی تاله‌بانییه‌کان و دنده‌انی پیاوانی مه‌زه‌به‌ی توندپه‌وی ناو عه‌شیره‌ته‌که بۆ

هێرشکردن و داگیرکردنی زهوی زاری زۆری ناوچهکانی خانهقین، کهرکوک، دوبز تا دهگاته سه‌ر زێی گه‌وره، ئه‌و کاته خێلێکی گه‌وره‌ی ده‌ستپۆیشتووی شه‌رپانگیز بوونه و خوازیاری ده‌ستبه‌سه‌رداگیرتن و زالبوونیان به‌سه‌ر ناوچه‌کاندا هه‌بووه (یارسانه‌کانیش به‌ درێژایی میژوو ژیاون له‌ ناوچه‌که و توند گری‌دراون به‌ خاکی با‌پیرانیان و چه‌ندان مه‌زاری پی‌روزیان هه‌یه له‌ ناوچه‌که وه‌کو خان ئه‌حمه‌د و بابه‌گرگر، بۆیه به‌ هیچ شی‌وه‌یه‌ک نه‌یانده‌توانی پاشه‌کشه‌ بکه‌ن و ده‌ستبه‌رداری مو‌لکی با‌پیرانیان بن له‌ ناوچه‌که. هه‌رچه‌نده له‌ سه‌رچاوه‌کاندا به‌ پرونی دیاره، تاله‌بانییه‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ده‌ستیان به‌سه‌ر زهوی و زاریکی زۆری عه‌شیره‌ته‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ داگرتبوو وه‌کو عه‌شیره‌تی داوده، جه‌باری، شی‌خانی به‌زنجه‌دا، به‌لام له‌ قه‌زای داقوق نا‌کوکییه‌کان گه‌یشتنه ئاستی جه‌نگ و ئالۆزی له‌گه‌ڵ یارسانیه‌یه‌کان (کاکه‌یه‌یه‌کان). له‌ ئاکامدا گه‌لیک شه‌ر و پێکدان له‌ نی‌وانیاندا روویانداوه. (تاله‌بانی، ۲۰۰۱، ۱۴-۲۰)

شیخ ره‌زاش وه‌کو شاعیر و که‌سایه‌تیه‌کی دیاری ئاینی نی‌و خێلی تاله‌بانییه‌کان به‌ ئه‌رکی خۆی زانیوه له‌ ڕیگه‌ی شی‌عه‌روه به‌ زمانیکی زه‌ری هه‌جوو پشتیوانی له‌ خێله‌که‌ی خۆی کردووه. هه‌جووی شیخ ره‌زا بۆ سه‌ر کاکه‌یه‌یه‌کان زۆر زیاتر له‌وه‌ی که‌ شیخ ره‌زا په‌ی پێ‌بردووه له‌ هزر و ئاگایی کۆلیکتیڤی کۆمه‌لگه‌ی کوردستاندا ئاینی یارسان و که‌سایه‌تی و کلتوو‌ره‌ دێ‌رینه‌که‌یانی ناشرین کردووه و شی‌واندوو‌یه‌تی. له‌مه‌ش گرنگ‌تر ئه‌وه‌یه له‌وساوه تا ئه‌م‌پۆ هزرمه‌ندان و نووسه‌رانی کورد خۆیان به‌ به‌رپرسیار نه‌زانیه‌ نه‌یانویستووه تیشک بخه‌نه سه‌ر شی‌عه‌ر و نووسینی نووسه‌رانی کورد که‌ زۆر بێ‌بنه‌ما و نا‌ره‌وا ئاینه‌ کوردیه‌یه‌کانیان به‌ دوژمن و زه‌ندیق وینا‌کردووه. به‌ پێی هه‌زاران لاپه‌ری تی‌کستی پی‌روزی ئاینی یارسان که‌ شاره‌زایان کاریان له‌سه‌ر کردووه و ڕا‌قه‌یان‌کردووه، دیاره سه‌ر له‌به‌ری شی‌عه‌ری شیخ ره‌زا و نووسه‌رانی تر که‌ به‌ شی‌وه‌یه‌کی دوژمنکارانه هه‌ولیانداوه ئاینی یارسان ناشرین بکه‌ن هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌

راستییه وه نییه. له م شعره دا شیخ رهزا ههجووی توند دهکاته سه: (پۆرپهسمی پیرۆزی جه م له جهمخانه له ئاینی یارسان، دایه رهزباری دایکی سولتان سههاک، سهی براکه، داودی کهوهسوار، خان ئهحمه، دۆنای دۆن (تناسخ) چهندان شوین و پهزمی پیرۆزی ئاینهکه).

شیخ رهزا له بهشیکی ههجووی کاکهیی له دیوانهکهیدا قهسیدهیهکی درێژی ههیه دهلی:

بابان باشنده بر باطمان یشیل وار امام القوم فی تقسیم شلوار
ههتانه وهکو هه ر بیستومه بهزمی له سالیکا شهوی یارانی
دیندار

دهبهستن حهلقهیی وهکو عهقیدهی پهروین له جیگایهکی خالی لیس
فیه دهیار

به چۆکا دی قوتهی مل نێرکه کاردو وهکو بولبول ئهخوینی
وهعضی گوفتار

دهخوینی مرثیهی مالووسی مهرحوم یهکانهیی گون رهش و گاحولی
شاخدار

وهکو باران به کلکی پیره سهگدا به پیشی دادهچۆری ئهشکی
خونبار

له پاش ئیکمالی رهسم و ماته م و شین وهپین دهس پێدهکا وهکو
کهلبی ههوشار

مهعاذیللا دهلی (یاایها القوم) درۆیه حهشر و نهشر و جهننهت
و نار

له گوی مه گرن قسه ی ئاخونی شیعه به ئاشوبن مه لای سهر له نگه
دهستار غهره ز له م چرت و پرت و فاک و فیکه

ئه گهر سهیری ئهم چهند دیره قه سیده ی سهره وه بکهین، ده بینین به
زمانیکی زبر باس له بناغه ی گرنگی هزری یارسانیه کان دهکات به بی
هیچ زانیارییه ک و لیکۆلینه وه یه ک، بناغه ی هزر و ئاینی یارسان له سهر
یه کیتی بوون و دۆنایدۆن دامه زراوه، بۆیه زۆربه ی پۆحه مه زن و
پیروژه کانی ئاینه کانی تری له میژوودا وه کو به شیک له پۆحی پیروزی
رابه رانی ئاینی یارسان قبول کردوه، بۆ نمونه پۆحی موسا پیغه مبه ر
پۆحی ئیبراهیم، پۆحی عیسا ی مه سیح و سوقرات و ئیمامی عه لی و
پیغه مبه ر موحه مه د. بۆیه یه کێ له کۆله گه سهره کیه کانی ئاینی یارسان
خاکه رای و لیبوورده ییه به رانه ر به نه ته وه و ئاینه کانی ده ره وه ی خۆی.

دیاره له ئاینی یارسان دۆن گۆرین و دۆنای دۆن هه یه، بۆیه
باوه ردارانی ئاینی یارسان، باوه رپیان وایه له سهر زه وی له ژياندا له
رێگه ی چاکه کارییه وه به هه شت له ژینگه که یان دروست بکه ن. (کاکه یی،
۲۰۱۲، لا ۱۰۴)

له درێژه ی قه سیده که ی ههر له سهره تاوه تاکۆتایی که (۲۴) دیره
کۆمه یک ده سته واژه ی به کاره ی تاوه که له به ر که می ماوه ی باسه که، ئیمه
به شیکێ که می وه رده گرین به لام گومانیش له مه دا نییه، که شاعیر
هه جوویه کی زۆری کردۆته سهر ئاینی یارسان، ئهمه ش له م زهمه نه دا
ده بی چهند کاریگه ری هه بووبی که بلا بوۆته وه و خه لکیش باوه ری
پیکردوون، به داخه وه... له درێژه ی قه سیده که یدا:

له سهر سی روکنه، ئه وه ل و ته رکێ ئازار دووهم ئیکرام ضه یف و
شه رتی ثالث

لههردوو عومدهتر کيتمانى ئهسرار ئهمانهش جومله پهشمن ئهظلى
مهقصه د

چواره پيټ بليټم ئه پيره هوشيار شکستهى جهوز و تولى سهوز و
کهلبهى

بهرازی بۆز و کهلهى خوگی مردار ئهگهر دهرحی لهسهر ئه دینه
رووحت

دهچيته قالبيكى شوخ و نازدار

ديدگا و دنياييى شينخ پهزاي تالهبانى لهه بهشهى قهسيدهكهيدا
جگه له ناشرينکردن و ههجووى ئاينهكه هيج زانياريهكى گهوههري به
دهستهوه نادا دهبراهى دۆناى دۆن، كه كۆلهگهيهكى گرنگى ئاينى
يارسانه و كليل و گهوههري ئاينى يارسان لهسهر فلهسهفه و باوهپرى
(دۆنا و دۆن) پهنگريژكراوه. باوهپ به دۆناى دۆن بۆ ههزاران سال
دهگهريتهوه، بهلكو لهو رۆژهوه پهيدا بووه كه مروفت بيري له خوى و
وجود و گهر دوون كردوتهوه. ههر بۆيهش دۆناودۆن سهههتا و بناغهى
زۆربهى ئاين و فلهسهفهكانه، له زهمهنى سۆمهري و يۆنانى كۆنهوه
بگره تا فيرعهونهكانى ميسر بهر له ۵-۶ ههزار سال، تا ئاين و ئاينزاكانى
هيند و ئاريائى كه له هندستان و كوردستان و ئيران و ولاتانى رۆژههلات
دهركهوتن، تا ناوهروكى ئهسللى ههندى ئاينى ئاسمانيش.

ئاينهكانى رۆژههلات بهر له ئيسلام لهسهر دۆناى دۆن دامهزراوهن،
وهك زهروانى و ميترايى (مهريههستى) مانى و مهزدهكى، تا بهراديهكيش
زهردهشتى كه زهردهشت به خوى گوتيهتى: جارى ديكه له جامهى
بهشهري دهردكهوئيت ناوه تازهكانى خوشى ئاشكرا كردوو. ههروهها
ئاينى برههممايى هيندوسى و بودايى و قيداكان، سهههپان لهسهر باوهپرى

دۆنای دۆن. له رۆژھەلاتی ناوەراستی چەندین ئاین و ئاینزا و تایفە ھەن کە باوەرداری دۆناودۆن، جگە لە باوەردارنی یارسان، ئەمانەش ھاوباوەرپن وەکو ەلەوی، بەکتاشی، دروزی، ئیسماعیلی، ئیزیدی، شا نعمة اللهی، خاکسار و ھیدیکە. ھەروەھا چەندین فیرقە ی گەورە ی سۆفیگەری عیرفان لە میسر و سوودان و باکووری ئەفریقا و پاکستان و ھندستان باوەرداری دۆنای دۆن. (میران، ۲۰۱۷، ۱۹۲)

ھەر لە سەرھتای دامەزراندنی بنەماکانی ئاینی یارسان، لە دەورە ی سولتان سەھاک دۆنای دۆن وەکو بنەمایەکی پێشەیی و گرنگی ئاینەکە چەسپا.

لە تیکستە پیرۆزەکانی ئاینی یارساندا ھاتوو، مەرۆف لە کاتی مردندا رۆح لە جەستە جیادەبێتەو و ھەموو رۆحیک ھەزار و یەک جەستە دەگۆرێت و ئینجا دەگاتە قۆناغی نەمری و چاوداری، بەمەش دەوترێت دۆنای دۆنی رۆحەکان. لە ئاینی یارساندا دۆنای دۆن چوار جۆری ھەیە (نەسخ لە مەرۆف بۆ مەرۆف، مەسخ بۆ ناو لاشە ی گیانەبەران، رەسخ، بۆ ناو رەووەک، فەسخ، بۆ ناو گیانەوہری چزوودار وەک مار و و دوویشک)، واتە لە کرچ و کالییە نەفامەییەو بۆ پێگەیشتن گەیشتن بە کەمال، واتە گەیشتن بە ئاستی بەرز ی مەرۆف خودایی. لەم گۆرانیەدا رۆح دەکەوێتە پەیوەندی لەگەڵ ھەموو بوونەوہریک و ھەزاران پلە دەبێت و لە ھەموو قۆناغیکدا بە گۆرە ی چۆنیەتی کرداری دەرواتە قۆناغیکی دیکە ھەتا بە تەواوی خاوی دەبێتەو ئینجا بە شوینی مەبەست دەگات، (میران، ۲۰۱۷، ۲۰۴) چەندین کەلام ھەن کە دۆنای دۆنی رۆحەکان تییدا خراوتەرۆو، بە نمونە شاخۆشین دەفەر مۆیت:

مامام جەلالی کاکام رەنگینە

دوون وە دوون ئامام چینە وەچینە

ھا ئىسا يۆرت و نامم خۇشىنە

ھەر كەس بشناسۆم پاكش مەوكينە

بە واتاى (دايكم ناوى جەلالە كاكەم ناوى رەنگينەيە، رۆحەكەم لە ناو چەند تەنيكدا گەراوہ تا گەيشتوومەتە ئەم تەنە و ئىستا ناو خۇشىنە، ھەر كەس بە راستى بىناسىت ھىچ كينەيەك لە دليدا نامىنىت).

لە دريژەى ھەمان شەرى شىخ رەزاي تالەبانيدا، ناوى پىروزي باوہ يادگار دەزپىنى:

ضەعيف بى خوانەخواستە ئىعتقادت

بە ئاين و بە ئەرکان و بە ئەطوار

نەكەى تەرسىك بە پىشى خەلفە باپىر

نەدەى گانى لە ريگەى (باوہ يادگار)

ئەم پارچە قەسىدەيەى سەرەوہ ناوى كەسايەتییەكى پىروزي نىو ئاينى يارسانى ھىناوہ ئەويش (بابا يادگار) يەككە لە پىرانى (ھەفتەوانە) كە داود و مستەفا و پىر موسا سەريان پىي سپاردوہ (سەرسپوردەى) بوون و لە جەمدا نىابەتى عىرفانى كەلامى ئىلاھى پىبەخىراوہ، بابا يادگار بە فەرمانى سولتان سەھاك بۆ ماوہيەك دەچىتە ھىند و پاكستان بۆ رىنوینى خەلكى پاشان گەراوہتەوہ كوردستان و بە دەستى دوژمنانى كوژراوہ (بورەكەيى، ۱۳۶۰، ۵۵ و ۵۶) لە كەلامىكدا دەفەرمووى:

مەقام يادگار چە مەر نۆ گوا دەى شۆمارش پىر رۆستەم بۆ

پەرى يارسان بۆ وەسپ مەگو چەنى ئىبراھىم وە يەك مەرەژۆ

هەر لەم بارەیهوه له کهلامیک باس له بابا یادگار دهکات

شا ئیبراهیمەن شاھ و یەزدانی یەزدان یادگار شا وه جیهانی

مەبەست لەم کهلامه که بابایادگار پوڤحیکى بەرز و پیروزی پابه‌رانی
یارسانه و سهری به شا ئیبراهیم سپاردوه.

هه‌روه‌ها به پینگه و سه‌روه‌ری بابا یادگار ده‌فه‌رموی:

یادگار نۆشان‌ش ئازار و خه‌ته په‌وکه پیش ماچان سه‌یید
سه‌روه‌ر

بابا یادگار پینگه‌ی پیر و سه‌روه‌ری هه‌بووه و له ئاینی یارسان و که
دوای شه‌هیدبوونی به ئه‌مری سولتان سه‌هاک له کۆشکی پردیوه‌دا
به‌خاکسپێردراوه. (بوره‌گه‌یی، ۲۰۰۸، ۲۹۹)

ئه‌مه‌ی خواره‌وه درێژه‌ی قه‌سیده‌ی هه‌جووی کاکه‌یه‌یه، که له نێویدا
باسی که‌سایه‌تییه‌کی پیروزی ئاینی یارسان، که ئه‌ویش دایه پێ‌زواره،
له‌کاتیکدا که‌وتۆته به‌ر هێرشێ زۆربه‌ی شاعیره کلاسیکه‌کان، له خواره‌وه
به درێژی باسی لێوه ده‌که‌ین:

شیاکه‌ی کاو حول نه‌گری له پێشت نه‌چیه ژێر کولینی (دایه
پێ‌زوار)

قه‌پۆزت دانه‌پۆشی به‌ر سمیلت به‌سه‌ر ملتا نه‌یئ وه‌ک یال
که‌متار

له قیبه‌ی مسته‌فا پوو وه‌رنه‌گیرئ له پینگه‌ی شه‌رعدا نه‌مری
گوناهاکار

له په شمی ریځناکی بهر سمیلت نه ریسن سهرکه له و دسبه ند و
هه وسار

که مردی پووحی ناپاکت به چوستی له ئینسانی ئه چیتته شه کلی
سه گسار

وهرن یاران شهوی میعاده ئه مشه و له پی دهرپی فریدهن یار و
ئه غیار

شه والی زهر د و سوور وهک خهرمه نی گول له سه ر مافوری زهر د
پووی که ن به خه روار

شه والی خامه ک و زهر به فت و خارا له سه ر یهک دایینن وهک
مالی توججار

که نیز و خانم و خاتوون و خادیم، فه قیر و مونعیم و دهرویش
و سالار

نه دیم و نوکهر و ئاغا و ئه فه ندی له دهوری دانیشن وهکو خه تتی
په رگار

له نه زمی به زمی جه م ساقی بگیړئ شه راب و لی بدا موطریب له
مزمار

نه بیذ و شه ربه ت و نوقل و مه زه و مه ی ده ف و ته مبوور و ساز و
بربط و تار

ده بی ئه م به زمه هر به م نه زمه بړوا هه تا دوو حیصه رابوری
له شه وگار

شیخ رەزا لە بەشیکی تری قەسیدە کەیدا هەجووی بۆ سەر ئاینی یارسان و پیروزییەکانی هیژش دەکاتە سەر رۆپۆرەسمی پیروزی جەم و جەمخانەی یارسانییەکان. لە رۆپۆرەسمی جەمدا تەنها برۆاداران یارسان بەشدار دەبن لەم رۆپۆرەسمە پیروژەدا کە بە کەعبەی یارسان دەژمێردرێت جەم دیوانی گەورەی بارەگای سولتان سەهاکە و لە کەلامەکانی سەرەنجامدا زۆر بایەخیان بە پیروزیی جەم داوە. (کاکەیی، ۲۰۱۲، ۳۶۹)

لە دێر زەمانەوێ رۆپۆرەسمی جەم لە جەمخانەکانی یارسان بە نەینی پارێزراوە، پێویستە جەم لە جیگایەکی نەینی سازبدرێت تا بیگانه هەستی پێنەکا و نەیبینی، بۆیە زۆربەی جار بە شەوان ئەنجامدەدرێت، وەکو میر خەسرەو لۆرستانی کە دۆنی سەید (أحمد المير) لە دەورەی هەفتەوانە لە پردیوەردا بە زمانی فارسی لە سولتان ئیسحاق دەپاریتەوێ و دەفەرموێ:

تورا بر عشق ان پیرت هەست رەداباری

مرا ببخش با ان جم سر شەبانت

(واتە: بە عیشقی ئەو پیرەت (بنیامین) کە قایل و خاکەرایە بمبەخشە بەو جەمەیی کە بە نەینی بە شەوان سازیدەدەیت) سولتان لە ژێر پەردەیەکی تاریک پەنھانی جەمی ئەنجامداوە، چونکە جەمکردن کە بەسەدان کەس بەشدارێ کرد بە ھەرەمەکی ئەوا ئەو جەمە قبوول نییە. (تاهیری، ۲۰۰۸، لا ۴۵۶)

عابەدین لە دیوانەکەی دەلی:

جەمیان بە سێ خەفیهت دەکا

لە پەنھانی کەیفیهت دەکا

واته (مهولا: جهمی له سردا به نهینی سازداوه و له پهنادا کهیف و خوشی دهکا)

جهمخانه ئه و شوینه تایبته و پیروژهیه که جهم (جهمات)ی تیدا سهوز دهکریت زور جار له مالی پیریک یان رابه‌ریکی یارسانی ریکده‌خریت. جهمخانه شوینیکی تایبته بو ئه‌نجامدانی ریوره‌سمی ئاینی وه‌کو جهمات، قوربانیه نیاز، داوخت) ده‌گریته‌وه، که مه‌راسیمیکی پیروزی ریکخراوی کومه‌هیه، وه‌کو فهرزیکی ئاینی یارسانه‌کان به پیی رینمایی ئاینه‌که‌یان ئه‌نجامی ده‌دهیت، جهم به ئاماده‌بوونی پیر و خلیفه و خادم و جهمنشین سازده‌کریت، له زور بونه جهم سازده‌کریت له بونه‌کانی (جه‌ژنه‌کان، ناونانی مندال، سه‌رسپاردن، هاوسه‌گری، وه‌رزه‌کان، مانگانه، به‌خاکسپاردنی مردوو، له‌گه‌ل ریوره‌سمی ریوژووگرتن)

ریوره‌سمی جوراوجور هه‌یه بو سه‌وزکردنی جهم، به‌لام خالی هاوبه‌ش و لیکچووش زورن وه‌کو به گشتی جهمنشینان ده‌بیته جهمسته و ده‌روونیان پاک بیته، لیبورده و خاکه‌رابن، جهم ئه و ناوه‌نده‌یه که هه‌موو ب‌پواداریکی یارسان ده‌توانی نزا بکات بو گه‌یشتن به ئامانج و خه‌ونه‌کانیان. ئه‌مه بریتییه له (قای و که‌له‌شیر) که باروکه و مریشکیش ده‌بیته هه‌ر خیزانیک به پیی ژماره‌ی ئه و خیزانه له‌گه‌ل هه‌ندی نان و پلاو برنج ئاماده ده‌که‌ن

خودی سولتان سه‌هاک به‌رزنجی جهمی وه‌کو کرنوشگه‌ی یاران داناوه وه‌کو ده‌فه‌رمو‌یت:

هه‌رکه‌س نه جهم دا نه بیرو ئه‌رکان

وه راست بگيرو دامان سولتان

ئانه حه‌قیقه‌ت م‌یرد یاریه‌ن

جه رۆژ حساو وه دیاریه ن

واته (هەر کەس لە جەمدا دەسه و داویننی ئەو بێتەوه ئەوه له رۆژی لێرسینهوهدا دیاره چونکه یه کێکه له یارانێ راست)

جەم بە لای یارسانەکانەوه پیرۆزترین شوینە، بریتییە لە (قاپ و کەلەشێر) مەرج نییە تەنھا کەلەشێر بێت هەر خێزانیک بە پێی ژمارەى سەرى ئەم خێزانە، لەگەڵ هەندى پلاوى برنج ئامادەدەکەن و خۆى لە خۆیدا نيمچه جەژنەیه کە هەژار و دەولەمەند ناو چيشته کەيان تیکەلى يەک دەکەن ئینجا بە دل و دەروون پڕ بە سۆزەوه پیر و مام دوعای لەسەر دەخوینن و ئینجا بە بى جیاوازی وهکو يەک دابهشی دەکەن بەسەر يەکدا و گەوره و بچووک ژن و پیاو وهکو يەک بەشی دەدریتى:

وهک دەرویش رۆحتاف لە دۆنى پیر بنیامینە لە سەرەنجامه کەى به یاوه رانی دهفه رموى:

هەر چوار نیازمان هامیتە کەرمى

پا سۆز و دەروون دوعاش بدەرمى

واته (هەر چوارمان نیازەکانمان تیکەل بەیهک بکەین و بە دل و بە گیان بە دەروونی پڕ لە سۆزەوه دوعای بدەین و سهوزى بکەین) (کاکه یی، ۲۰۱۲، ۳۶۹)

زمانى شعرى شیخ رەزا زمانى قوتابخانەى سالم و نالییه تیکەلێکه له زمانى (فارسی و عەرەبى و کوردی، تورکی، له دريژەى قەسیدەکەیدا به تیکەلێهەکی ئەم زمانانە دريژە به ههجووه کەى دەدا و دەلى:

که دونیا بوو به روى قهیماس زهنگی
شه‌لواره ئەمجاره
سهرى به‌شکردنى

به قورعه‌ی مه‌عه‌ده‌له‌ت یه‌ک یه‌ک به‌شی که‌ن مه‌پرسن ئه‌قره‌با و
قه‌وم و که‌س و کار

مه‌پرسن دایک و پوور و خوشک و خوارزا له‌ژیر کوره‌که‌ی
به‌رن بی قه‌ول و گوفتار

مپالی قه‌ولی باوه‌ باوه‌ و میره‌ میره‌ میثالی کیر و کوز هه‌ر
وه‌ک کون و مار

به‌شه‌رعی مه‌زده‌ک و ئاینی باب‌ه‌ک دخولی جائیزه‌ ئیسمی
کونادار

(فه‌یا سادتی للواطء و النیک لقد علمتکم تقسیم شلوار)

چرا پف لیکه‌ن و شیرانه‌ هه‌ستن

شیخ ره‌زا له‌ هه‌جووی قه‌سیده‌که‌یدا که‌ شه‌ست دیره‌، له‌ خه‌یال و
دنیا بینیی خویه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌ چرا ده‌دا، که‌ بیئاگایه‌ له‌ پیروزیی چرا له‌
ریوره‌سمی پیروزی (جه‌م) دا.

نور و چرا وه‌کو سمبولیکی پیروژ له‌ ئاینی یارسان جیگیرکراوه‌، که‌
پیروزییه‌که‌ی ده‌گه‌پیته‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ی نوربه‌خشین. له‌ دیر زه‌مانه‌وه‌
چرا وه‌کو روکنیکی ئاینی به‌کاربراه‌وه‌ له‌ پای جه‌م، وه‌ هه‌میشه‌ خادم به‌
کاتی خزمه‌تکردنا سوچه‌ی چراکه‌ی کردووه‌ (وه‌ به‌ پاران‌وه‌ ووتیویه‌تی
یا چرای پادشام). له‌ ریوره‌سمی (جه‌مدا) پیویسته‌ چرا له‌ ته‌نیشته‌
سه‌رجه‌مه‌وه‌ (پیریکی یارسانیه‌ به‌رزترین پیگه‌ی پیروزی هه‌یه‌ له‌ پای
جه‌مدا) دابنریت، وه‌ چرا واتا رووناکی رۆحی پیر (ئه‌حه‌ده‌لمیره‌ پیریکی
پیروزی یارسانه‌کانه‌). به‌ پپی که‌لامی ده‌قی سولتان سه‌هاک له‌ ده‌وری
هه‌فته‌وانه‌دا ده‌فه‌رموی:

کاکه بشنه و دئ ههفت پوور سه رجه مه ن هه ر ههفتش وهکیل
فانووس و شه مه ن

واته (کاکه گوئ بگرن ههفته وانه سه رجه من و هه ر ههوتیشی
بریکاری جیگری چرا و پووناکییه کهین) یانی چراکه پیر بنیامینه و
پووناکییه کهش سولتان سه ها که.

فانووس (چرا) هیمایه بۆ که وهه ری پۆحی پیر بنیامین که سه رچاوهی
نوور و پووناکه ره وهی ریگای دینی یارسانه. (محمد، ۲۰۰۹، ۱۸۸)

دریژهی هه جووی قه سیده کهی شیخ رهزای تاله بانی:

شه قی هه لدهن له په ردهی عیصمهت و عار سه ر و ده ری
به رن بی فرق و ته میز

مه پرسن ئه قلابیا و قه وم و کهس و کار شه وائی هه ر کهسی بهر
هه ر کهسی کهوت

ئیتیر فره قی ناکا، بیگریته بهر کار که ئه م وهعضه ی ته و او کرد
پیره ئاخوون

ئیتیر هه ر پف له شه مع و تف له هه تیار ئیتیر هه ر ئه تکی دین و
که سری نامووس

ئیتیر هه ر ته رکی شه رم و عه ففهت و عار (تاله بانی، ۲۰۰۱، ۱۴-۱۵)

به پپی ناوه رۆکی شعره کهی شیخ رهزا دیاره زیاتر بۆ بریندار کردن
و ناشرین نیشان دانی ئاینی پیروزی یارسان هه جووی شعره کهی
چر کردۆته وه له ناو جه م (جه مات) ی یارسانه کان.

وہکو لہ پیشہوہی ئاماژہمان پیکرد جہم بہ کہعبہی پیروزی
 یارسانہکان دہژمیردریت، جہم بارہگای پیروزی شای ہورہمانہ. جہم
 نشینہکان بہ پیی رینمایا کہلامہکانی سہرنہجام پیویستہ دل و دہروون
 و جہستہیان خاوین بیت، سمیلای بہ مۆر بیت (ہەرگیز سمیلای نہتاشیبی)
 پیویستہ جہمنہشینہکان سہر و پشت ببہستن و کلای تایبہتی خوری
 کوردی لہسہر بکہن، ئافرہتانیش نابیت جل و بہرگی ورژینہر بیوشن و
 سوراو و مکياج بہکاربینن و پیویستہ پشت ببہستن و لہگہل پۆشینی
 سہرپۆشیکی کوردی، نابیت بہ شیوہیہکی ناشایستہ ہہلسوکہوت بکہن،
 لہ پای جہم یاران کہلام دہخوینن، تہموورہ دہژہنن، نزا دہکہن. (میر
 حسینی زیبا، ۱۹۹۶، لا ۱۱۱-۱۳۴)

بہشینکی تری قہسیدہ دریزہکہی شیخ رہزا لہبہر کہمیی ماوہی
 باسہکہ کہمیکمان نووسیوہ، دہلن:

ئیتەر ہەر لنگ ئەبیتە لام ئەلف لا
 ئیتەر ہەر کێر دەبیتە
 باسکی ھەوجار

ئیتەر ہەر گومہزہی سمتہ دہسوورئ
 بہ سوورہی سہرخرا وەکو
 صہرخی دہوواپ

ئیتەر ہەر دایکہ پیرہ و ھەلئەنیشی
 بہ کہللہی کێرہوہ وەکو
 ورچی سہردار

ئیتەر ہەر پاوہنہی زیوہ و زہی دئ
 لہبہر کوت پیوہدان ئەخشئ
 لہ دیوار

شیخ رہزا کہ سہر بہ ئاینی یارسان نییہ تیناگہ لہ پیروزی
 رپورہسمی جہم و نازانی ھۆکاری کۆبوونہوہی چہندان خیزان لہ جہمدا
 ھۆکار و مانای چیہ.

ئەو بىنەمالانەي كە بەشدارى جەم دەكەن ھەر مالا و بە مەنيەك برنج
و كەلەشیریک بەشدار دەبن لە نوێژ و نزای بە كۆمەلی، كە سەرجهەم
خیزانەكان برۆيان وایە لە پای جەمدا خوشك و برای یەكترن و پازین
بە بەشی یەكسان بۆ منال و پیر و لاو.

خەلیفە دامیار دۆنی سەید عبدولوەفایە لە دیوانەكەى بابا ناوسدا
دەفەرەمۆی:

نەجەم ئەو زانووی یەكتەر بدان ھیز تا پەي باقى تۆ بكیران ئاخیز

واتە: (لە جەمدا ھیز بە ئەژنۆی یەكتەر بەدەن تا بۆ پۆژی مانەوہ
بتوانن راپەرن). واتە لەسەر ئەژنۆ دانیشن، كەلام بە ئاوازەوہ بخوینن و
تەمیرەش بژەنن بۆ ئەووی جەمنشین بیریان بەلای كەلام و ئاوازەكانەوہ
بچیت.

شیخ رەزا لە بەشیكى قەسیدەكەیدا كە لە خوارەوہ نووسراوہ :

لە وەصفی(كاكەیی) گەر صەرفی عومرم

بكەم، ناكەم بەیانی عوشرى میعشار

عەمودیکم ھەيە وەك توولی داوود

كوتامە ژیری كورکەي دایە پیزوار

تسیكى كەند بە ریشی سەي براکە

تریكى دا بە یادی باوہ یادگار

شیخ رەزا ئەشی راگوزەر ناوی داود و یارانى پیروزی یارسانى
بیستى لە ھەجووی شیعرەكەي ئاماژەي پیندایە بە نموونە داوودی كەوہ

سوار یان داوودی دیوان یه‌کێکه له یارانی سولتان سه‌هاک مه‌زاری
پیروزی له پردیوه‌ری هه‌وره‌مانه، که پرووگه و شوینی زیاره‌تی برودارانی
یارسانه، له ئاینی یارساندا رۆحیکی مه‌زنه و پۆل و پینگه‌ی ده‌لیلی و
فریادپرسی پندراوه، کۆمه‌لێک که‌لای پیروزی له سه‌ره‌نجامدا جیگیرکراوه.

بابا یادگاریش وه‌کو رۆحیکی مه‌زنی پیروزی رابه‌رانی ئاینی یارسان
ناسراوه و مه‌زاره‌که‌ی له داله‌هۆی کرمانشاهی رۆژه‌هلای کوردستانه.
نه‌زانی و نه‌شاره‌زایی شیخ ره‌زا له‌ویدا ده‌رکه‌وێت که شاعیری مه‌زنی
کورد (مه‌وله‌ویی تاوه‌گۆزی) ده‌چێته زیاره‌تی (بابا یادگار) و نزا ده‌کا که
له هۆنراوه‌که‌یدا پینگه‌یه‌کی به‌رز و پیروژ بۆ (بابا یادگار داده‌نی)، ئه‌مه‌ش
ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی زانیاری و شاره‌زایی مه‌وله‌وه‌یی شاعیر ده‌رباره‌ی
رۆحی پیروزی (بابا یادگار) و خزمه‌تی له ئاینی یارسان:

سه‌ر شار سه‌هبای به‌زم مونا‌جات مه‌لجه‌ی ئیلتجای ئه‌رباب
حاجات

جای رجای جه‌رگه‌ی پادشا و ده‌رویش باره‌گا و په‌نا په‌ی بیگانه و
خویش

سه‌ر و سایه‌دار نیشاندی وه‌لی یه‌عنی یادگار مورته‌زا عه‌لی

به‌روونی دیاره له هۆنراوه‌که‌ی مه‌وله‌ویی تاوه‌گۆزیدا که رۆحی بابا
یادگار له ئاستی به‌رز و پیروزی رۆحی ئیمامی عه‌لی داده‌نی و
به‌رانبه‌ری نزا ده‌کا. (بوره‌گه‌یی، ۲۰۰۸، ۱۸۵)

خویندنه‌وه‌مان بۆ دیوانی شاعیریکی تری کوردستان کردووه به
ناوی (مه‌لا جه‌باری)، که شیکاری ناوه‌رۆکی شیعره‌کانی ده‌که‌ین ده‌بینین
شاعیر تیروانینی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌رێنی ناوه‌رۆکی
شعره‌که‌ی داپشتووه. به‌لام که وردتر راقه‌ی شعره‌که ده‌که‌ین ئه‌م

شاعیره له سهردهمهكهی خۆی سهر به توژیژی خوینهوار بووه، بهلام بهرچاوتهنگی و ههلوێستی مهزهههگهراییی توندپهوی پالیپیهناوه خوشی بهخزیته ناو گرووپ و دهستهیهك كه راستهوخو دهستدریژی بكه نه سهر یارسانییهك و سوکایهتی به سمیڵی بکهن كه سومبولی پیروزی ئاینهكهیهتی. خالی گهوههری کاردانهوهی یارسانییهكه بههۆی چهمکی خاککهپایی و خۆنهویستی کاردانهوهی نابیی بو بهرگریکردن و وهلامدانهوهی ئهم کاره قیزهونه. (له دنیابینیی یارسانهکانهوه ههموو پیکهاتی کورد که پرواداری ئاینی یارسانیش نهبن به هاوخوینی خۆی دهزانی و ئهوانهی بیروباوهپی توندپهوی ئاینیکی تریان ههیه به نابینا یان نهزان دهیانینی. ئهمهش یارمهتیدههره بو زیاتر لیئوردههون).

لهم بهشهدا شاعیریکی تری کوردستان به نمونه وهردهگرین، که له سهردهمهكهی خۆیدا ناسراو بووه وهکو شاعیر و کهسایهتییهکی ناسراوی خێلی جهباری که له خوارووی خۆرههلاتی شاری کهزکوک له کوندا جینشین بوون (مهلا جهباری):

ناوی فهتاحی کورپی سید مستهفای سید ئیسماعیلی سید جانییه، له تیرههی سید عبدالجباریه، له سالی (١٨٠٦) زاینی له ئاواپی بانگول (دهکهوێته ناوچهی جهباری که کۆمهڵیک دی دهگریتهوه) هاتوته دونیاوه به نازناوی شاعیری (مهلا) ناسراوه، له نێو عهشیرهتی جهباری ناسراو بووه، مهلاهی لادییهكهی خۆی بووه، له ههمان کاتدا کاریشی کردووه، خزمهتیکی گهوههری به ئهدهبی کلاسیکی کوردی کردووه، جگه له زمانی کوردی به زمانی عهرهبی، تورکی و فارسی شعرێ نووسیوه، شوینیکی تایبتهت و دیاری ههبووه له نێو شاعیرانی ئهو سهردهمدا، ئهگهر زیاتر بچینه ناو ئهدهبیاتی مهلاوه و دیراسهیهکی وردی بکهین زیاتر به شیوزاری ههورامی ههلبهستی هۆنیوهتهوه جگه لهوه زمانی عهرهبی و تورکی بهکارهیناوه، شعرهکانی له ناوچهکانی جهباری خهلهکه زیاتر به

ئاوازىكى خوشەوہ ئىكەنە گۆرانى و بەستە و بە قامى خاوكەر
 ئەيلىنەوہ، شىعرەكانى لەبارەى دلداری و خواپەرستى و پەلاماردان و
 پىاھەلدان و لاواندەوہىە. جىا لەمانەش شارەزايىەكى تەواوى لە ئەدەبىياتى
 فارسى ھەبووہ، لە چەند شىعەرىكىدا چەندان دىرى شىعەرى شاعىرانى
 فارسى ئاخيىوہتە ناو شىعەركانىەوہ، مەلای جەبارى سالى ۱۸۷۶ لە
 تەمەنى ۷۰ سالىدا لە ئاوايى (تاویر بەرز) كۆچى دوايى دەكات و
 تەرمەكەى دەبرىتەوہ بۆ ئاوايى بانگول و لەوى بە خاكى دەسپىرن
 (جەبارى، ۱۹۶۸، 32-18)

پۆژىكيان بپروادارىكى ئاينى يارسانى وەكو خەلكى ناوچە و ناسىاو
 ميوانداری مالى شىخ عبدالرحمن خالصى تالەبانى دەبىت. لەم كاتەدا
 يارسانيەكە بىئاگا لە پلانى شىخ و دەست و پەيوەندىيەكەى، پاش كەمىك
 مانەوہ، دەست و پەيوەندەكانى شىخ بە فەرمان و پەزنامەندى شىخ لە
 پرىكدا زەفەر بە ميوانە يارسانيەكە دەبەن و بە زۆر سمىلى دەتاشن
 (ئەم پرووداوہ لە خۆيدا جۆرىكە لە ئەتكردن بە تايبەت كە شىخ بە ئاگا
 بووہ لەوہى كە بپروادارانى ئاينى يارسان دەستلىنەدان و ھىشتەوہى
 سمىل سىمبولى پىروۆزى ئاينەكەيانە.

لەم دەستدرىژيە بە كۆمەليە شاعىر (مەلا جەبارى) بە پىي
 ناوەرۆكى شەركەى خۆى بەشدار بووہ، و لە ناوەرۆكى شىعەركەشى بە
 پروونى ديارە كە ھەستى بە شەرم و ئازار و شكستى ميوانە يارسانيەكە
 كردووہ و بەشدارى كردووہ لە سمىل قاچىنەوہى. ھەروەھا زانىويەتى
 قاچىنەوہى سمىلى ئەم ميوانە يارسانيە ئەوہنە كاريگەر بووہ بۆى كە
 ويستووہتى سەرى خۆى ھەلگريت بۆ ناو خىلىكى دوور (لەبەر
 شەرمەزارى پرووى نەبووہ بگەریتەوہ ناو يارسانەكان).

ھەرچەندە مەلا جەبارى سەر بە توژى خوينەوارى ئەو زەمان بووہ،
 بەلام نەبوونى زانىارىي پىويست دەربارەى ئاينى يارسان و ھەلويسىتى

دوژمنکارانه ی ئاینه که ی پالنه ری به هیژ بووه، وه کوو مه لایه ک ئه م رۆ له
بیینیت. له به رانه ریشدا هیژی ئیماندار ی بو ئاینی ئیسلام هیچ ههست و
هاوسۆزییه کی کوردانه ی له دلا نه هیشتوته وه، بۆیه ریگه ی به خۆی داوه
دهستدریژی بکاته سه ر کافر ی که له دنیا بیینی خۆیه وه به زمانی کابراوه
ئه م هه لبه سته ی گوتوه:

سمیله که ی

التجا بردم وه ته که ی داری له خالق نه ترس له حق بیزاری
هه روا م په روا کرد چومه تاسه وه دیم دهستی ئاماو وه مه قاسه وه
کلیمه ی توحید وه زور پپیم واچان وه زور سمیلمیان ته مام
وه رقچان

ئه گه ر بوینی زه ره ئیشه که م گرده وه بکه م چنگه پوشه که م
له ی شه رمناکی له خه جالاتا هه رگیز نه نی وه م که س له م ولاته
شه رت بو من له داخ ئه ی سمیله وه سه ر بنیم وه زید رای
سه رخیه وه

به سه ر وشت له دیر زه مانه وه ئه و پیاوانه ی که توانیوانه بگه نه
پیگه یه کی به رزی کومه لایه تی و شانازیان به شکۆی خۆیان وه کردووه،
سه ر و ریش و سمیلان هه لگری جوړی له مۆرکی تاییه ت بووه که ئه مړۆ
ده توانین بلین مۆرکی کوردانه یه، له مه نه (بابا تاهیری هه مه دانی، نیزامی
گه نه جو ی، بابا سه ره نگ داودان، سوره وه ردی، مه لای جه زیری، و
چه ندانی تریش).

زۆربەى ھەرە زۆرى عارف و زانايان و فەيلەسووف و
رۆشنپىرانىش نەك تەنھا سميئىل بەلكو ريش و پرچيشيان دەھيشتەو،
نمونهى چەندان پەيكەرى دىررېنمان ھەيە لە سنوورى كوردستانى
گەورەى سەردەمى مادەكان ھيما و سىمايەكى شىئىراساى ريش و سميئىل
خەملاو دەبينين.

يارسانەكان (كاكەيبەكان) بە بىروا و ئيمانەو سميئىل وەكو ھىماى
پەيمان و ديارىيەكى پىروۆزى خودى سولتان سەھاكە بۆ ھەر نىرېنەيەك
تا ببىت بە نىشانەى دەرکەوتنى يارسانى، بۆيە سميئىليان خۆشەووى و
زۆربەشيان نايانەوى مۆرى سميئىليان بشكى لە ھەمان كاتىشدا شانازى
پنۆە دەكەن، چونكە خەلاتى مەولايە و سىمبولى بەرخودان و خۇراگرييە
لەسەر خاكى ئەژداديان. چۆن بەستەنەووى كەمەر و سەر لە نىو
يارسانەكان ھىماى خاكى و رېزگرتە لە جەم و جەمنشيان، نەتاشينى
سميئىليش يەككە لە كۆلەگە سەركەيبەكانى ھزرى يارسان.

پىر بنيامين سەبارەت بە سميئىل دەفەرموئىت

سوئىلى مۆرت وە لىو ھاما

سكە بژەندى وە يارى ناما

تاكە پوختە نانت نەواچان خاما (كاكەيبى، ۲۰۱۲، ۴۸۹-۵۰۰)

سولتان سەھاكيش دەربارەى سميئىل دەفەرموئىت

ھەر كەس دل وەشەن وەى راگەو راما
مۆرەن دەم وەكلاما

واتە ھەر كەس دلخۆشە بە رېگەى راما
دەميان بە كەلامە

(بە واتەى دەبىي بە سىمىلەۋە كلام بخوئىن).

شىخ ئەمىر لە بارەى سىمىلەۋە دەفەرموئ:

نوختەى سىككەى شەرت ھەركەس كەرۆ كەچ

سىككەش ۋە بازالا يار نىيەن رەۋاج

ۋاتە: (ئەمە گەۋھەرى كەلامەكەيە ئەۋەى سىككەى شەرت (سىمىل) بتاشىت سىككەى لە بازارى يارىدا رەۋاجى نىيە). ۋاتە لە دۈرۈژدا بە يارسانى ئازمىردىت. (كاكەيى، ۲۰۱۲، ۴۸۹-۵۰۰)

مەلا جەبارى لە ناۋەرۆكى شەرىكى تىشىدا ئەۋە دەردەبىرى كە لە ديارنەمانى قورمە (گاسن و ھەۋجار)كەى گومان دەخەنە سەر ھاۋولاتىيەكى سەر كۆرى پياۋىكى يارسانى (كاكەيى) لە دىيى باۋەدا. لە ۋە سەردەمەدا دىيەكە بە دەست كاكەيىيەكانەۋە بوۋە، ئەۋىش بەۋ دەلىلەى كە كابراى كاكەيى ھاۋسنوۋرە، بۆيە بە نامەيەك داۋاى لى كىردوۋە كە پاكەنە بكاۋ سۆيىد بە موقدساتى بخا تاكو ئەۋ تاوانە لەسەر خۆى لاپەرى. جا كابراى كاكەيى سۆيىدى بۆ خواردوۋە كە ئاگايى لە قورمە (ھەۋجارە) دىزاۋەكە نىيە و مەلايش سۆيىدى كابراى كاكەيى بە ھەلبەست دەۋىتەۋە. لەبەر دىرژىيى ھۇنراۋەكە تەنھا چەند دىرىكى ۋەردەگرىن:

قورمە دىزاۋ:

سىد دىن خاس، سىد دىن خاس مىزاي پاك مەزەب سىد دىن خاس

پەرۋەردەى ۋەچاغ بارگەى سىد ھەۋاس كولىن ھەرەم دايە رىزۋار ناس

دەى سابو ۋە ەشق خوكان پايداغ بوز قىدىم سال جەناساز ياتاغ

به شق خه زنه كه ی خلیفه باپیر (جه باری، ۱۹۶۸، ۱۸-۳۲)

.....

گومان خستنه سهر یارسانییه کان دیاردهیه کی ناسراو بوو لای یارسانییه کان که زورجار به پیس و دز و هه راماخور ناویان ده زپاندن، پاشماو دهیه که ئهوسا دهرده کهوت که هیچ په یوهندیان به رووداو ده که وه نه بووه، هوکاری ئه م گومانه لای زورینه ی خه لکی ناوچه که په یوهست بوو به جیاوازی ئاینه که یانه وه، هوکاری گه وه ره ییش ئه و دیاردهیه ئه وه یه که ئه مرپوشی له گه لدابی به هوکاری په رشوبلاوی و لاوازیان به راشکاوی تیشک ناخه نه سهر ناوهروکی ئاینه که یان و زانیاری نابه خشن به دهره وه ی خویان.

له گه وه ره ی ئاینی یارساندا وه کو ئاینیکی تر دارپژراوه له سهر چه ندان کوله گه ی بنه رته ی که له تیکسته کانی (سه ره نجام) ئاماژه ی پیدراوه، به تایبته له باره ی به ها کومه لایه تییه کانی وه کو (پاکی، راستی، خاککه رای، لیبورده یی و خونه ویستی)

وه کو ئه وه ی شاخوشین ده فهرموی:

یارسان ئه و را...

رای حه ق راسییه ن برانان ئه و را

وه پاکی و راستی وه نیستی و په دا

قه ده م وه قه ده م تا وه مه نزلگا

واته: ئاینی یاری پاکی و ته میسی و راستی ده وی، ئیوهش به و جوړه دینداری بکه ن، پاکی و راستی و نیستی په دابار بن، قوناغ به قوناغ تا

دەگەنە مەنزىلگا) (كاكەيى، ۲۰۱۲، ۶۴۶) بۆيە باوەردارانى ئاينى يارسان دەبىي لە ھەموو پرويەكەو ە راست و دروست بن لە كردار و گفتار و رەفتار و پەيوەنديە كۆمەلایەتییەكانیدا.

لە بنەرەتدا پەرورەدى كۆمەلایەتى و ئەخلاقى و براوادارانى يارسان رۆنراو ە سەر بنەماى متمانە، ریزگرتن و رۆحى يارمەتى و رازیکردنى دراوسێكانیان (ئەگەر بروادارى ئاينى يارسانىش نەبن). لە كەلامەكانى ئاينى يارسان ئامۆژگارییەكى زۆر ە ەيە لە سەر ئەركى دراوسێیەتى، لەوانە:

پیر موسی دەفەر موی:

پاکی و نیست بۆ پای رەداباری

ھامسات رازی بۆ نە کرداری

دۆستان بو اچان نیکیت بسیاری

خاسیت بوانان گردین نامەوەر

نوختت وە راستی سەبت بۆ نە دەفتەر

واتە: (پاکی و خاکی پایى خۆبەچووکزانین ەمیشە بێت بە رەوشت، دەبى دراوسێكانت لە ەموو کردەو ەکت رازی بن، دۆستان و نامەوران بە زۆرى باسى چاکیت بکەن و قسە و کردارت بە دروستى لە دەفتەرى پیر موسیدا بنوسریت) ەر يارسانيیەك لەگەل دراوسیدا خراپ بیت لەم دونیا و لە دوا رۆژیشدا زەرەر مەند دەبیت. (كاكەيى، ۲۰۱۲، ۷۱۴)

ھەر و ھا داودى كەو ەسواریش لە كەلامیكیدا دەفەر مویت:

رای حق راستییه و به بی خوف و تهرس

نه نیشان وه لاک چوین نهفس کهرکەس

واته: (پێگهی حق راستییه و ترسی تیدا نییه، به وینهی بالندهی سه‌رگه‌پ شتی پیس و بۆگه‌ن نه‌خۆن)، واته له پیس‌خۆری و هه‌رام‌خواردن دوورین. له نیو بر‌وادارانی ئاینی یارسان دزیکردن نه‌ریتیکی گوناه و شوره‌یییه، ئه‌مه‌ش له نیو جه‌م قبول ناکرێ و جه‌زی لای پیر بنیامین به تا ده‌بێت، ئه‌مه‌ش باوه‌رناکه‌م هه‌چ بر‌واداریکی یارسانی هه‌ستی به دزیکردنی بچووکترین شت بۆ له‌ده‌ستدانی گه‌وره‌ترین شتی ژیا‌نی. (تاهیری، ۲۰۰۹، ۵۷۸)

که‌له شاعیریکی ناوداری تری کوردیش له‌به‌ر نه‌بوونی زانیاری پتو‌یست و بێئاگایی له گ‌رنگی خه‌بات و ئاینه کوردییه‌کان قوربانیدانیان به درێژایی میژوو، توشی هه‌جووکردن و به ویناکردنی که‌سایه‌تییه پیرۆزه‌کانی ئاینی یارسان به لادهر و بێ‌په‌ه‌شت ویناده‌کا. هه‌وه‌ها به‌راوردیان ده‌کا، ئه‌وه‌ی که شیوه‌یان له جوو ده‌کا، که به درێژایی میژوو سه‌ر و سیمای پیاوی کوردی مۆرکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه له‌باره‌ی سه‌ر و پيش و سمیله‌وه هه‌ر له بابا تاهیره‌وه بێگره تا ئه‌م‌پ‌و.

کورت‌ه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ژیا‌نی مه‌حوی:

مه‌لا موحه‌مه‌د کو‌ری مه‌لا عوسمانی بالخیه، له نه‌وه‌ی زانی ناودار شینخ په‌شه، باپیری‌شی وه‌ک باوکی ناوی مه‌لا عوسمان بووه

رای جیاوازه‌یه له‌سه‌ر رۆژی له‌دایک‌بوونی، موحه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی به‌گ میژوونووسی کورد ده‌لی له سالی ۱۲۵۲ی کۆچی (۱۸۳۶ یان ۱۸۳۷) دا له‌دایک‌بووه. به‌لام عه‌لئه‌دین سه‌ججادی رای وایه له ۱۸۳۰ (۱۲۴۶ی کۆچی) دا له‌دایک‌بووه، کاکه‌ی فه‌لاح رای جیاوازی هه‌یه؛ له ۱۲۴۷ی کۆچیدا

له دایکبووه. له سهردهمی مندالی واته له سهردهمی ههوت سالان لای
 باوکی قوتابی بووه و خویندیهتی، پاشان چووته سنه و سابلاخ و لای
 مهلا عهبدو لای پیره باب خویندوویهتی. پاشان گهراوتهوه بو سلیمانی و
 لای مهلا ناودارهکانی نهو ناوچهیه خویندوویهتی. پاشان چووه بو بهغدا
 و بوته فهقیی موفتی زههاوی و هر لای نهویش ئیجازهی مهلایهتی
 وهرگرتووه.

پاش وهرگرتنی ئیجازهی فهقییهتی له سالی ۱۸۵۹ز دا بووه به
 مهلا ی مزگهوتی ئیمامی نهعزم له بهغدا، بهلام له سالی ۱۸۶۲ز دا،
 گهراوتهوه بو سلیمانی و بووه به نهندامی دادگا. له سالی ۱۸۶۸ز
 بووتهوه به مهلا و دهستی کردووه به وانهوتنهوه به فهقییان، مهحوی له
 سالی ۱۸۸۳ز دا چووه بو حج و لهویوه چووه بو نهسته مبول، چاوی به
 سولتان عهبدول همدی عوسمانی کهوتووه. سولتان ریزیکی گهرهی
 لی گرتووه و خانهقایهکی بو دروستکرد له سلیمانی، که ئیستا به خانهقای
 مهحوی بهناوبانگه. دوا ی گهراونهوی بو کوردستان هر خهریکی
 وتنهوی دهرس و بلاوکردنهوی ئاینی ئیسلام بووه. مهحوی له تشرینی
 یهکهمی سالی ۱۹۰۶ز کوچی دوا یی دهکات و له یهکیک له ژوورهکانی
 خانهقاکهیدا به خاکسپێردراوه.

بههوی نهوی زمانی کوردی لهو سهردهمه دا هیژ و تینی ئیستای
 نهبووه، مهحوی وهکو شاعیرانی سهردهمی و پیشووتری وشهی فارسی
 و عهرهبی ژور بهکارهیناوه،

له بهیته شیعریکی له لاپه ره ۵۸ ی دیوانی مهحویدا له رافهکاری و
 شیکاری زانا و گهرهی کورد (عبدالکریمی المدرسه) دهلی:

ریشیکی پان و تووکی بنا گوی درێژ و لوول سو فی له دینی
 لاده به دیمه ن له جوو دهکا

گەر عاشقى لە خوونى جگەر قوم دە، دەم مەدە مەى خوارە، خام
کارە هەتا هاو و هوو دەکا

دنيا بەحیلە مەیلی بە ئەبنای گەر ببی
بە فرزندى شوو دەکا ئەم((دایە ریزبار))ە

(مودەریس، مەلا کەریم، ۱۳۹۷، ۵۸)ی کورد بەم شیوەیە ڕافە و
شیکاریی شعرەکەى مەحوى دەکەن: (ئەگەر عاشقى راستەقینەى قوم بدە
لە خوینی جگەری خۆت و بیخۆرەو هەناسە مەدە تا تەواوی دەکەیت
نالەت لی نەیت، چونکە مەستی راستەقینە کەسێکە ئەوەندە سەرخۆش
بێ لە هۆشخۆی بچێ ئەگینا بە نەفام و ساویلکە دادەنرێ، هەرگیز بە
دوینا پشت ئەستور مەبە و دەست لە دلداری خۆت هەلمەگرە ئەگەر
جاروبارێش وا ڕێکبکەوێت دنیا لای بە لای ئێنسێندا بکاتەو،
لاکردنەوێکەى بە فیل و قیل دەبێ، لاکردنەوێکەى ناپەسەند و نادروست
دەبێ، وەکو شوکردنەکەى دایە ریزبار بە کورپکەى خۆی).

دیاره بروادارانى یارسان سەدان سالا لەژێر دەسەلات و کلتورى
ئاینى زالى ئىسلامدا ژيان و بە دريژايى ميژوو توشى قپان و کوشتن و
هەجوو و سوکایەتییکردن بوونەتەو. بۆ پاراستنى ژيانى خويان و
ئاينهەکەيان، بروادارانى یارسان توشى جۆرى لە داخران بوون و لە
قوناغە جیاجیاکان ڕەنگ و بۆنى ئىسلاميان لە خويان دا (واتە لە ناو
کۆمەلگا خويان بە موسلمان نیشانەدا). هەر بۆ نموونە لە سەردەمى
سەفەویيەکاندا کۆمەلکۆژکران و بۆ پاراستنى خويان ئاينهەکەيان
کەسایەتیی پیرۆزى شیعە، وەکو عەلى ئەبو تالیب هیناوه بۆ ناو ئاینى
یارسان بەهۆى دۆناو دۆنەو، هەلبژاردنى ئەم شیوازه ستراتیژی
ژيانکرن بە ناچارى لە هەناوى کۆمەلگادا بروادارانى یارسانى توشى
شلەژان و ترس و هەستى خۆ بەکەم زانین کردوو، کە بەردەوام ناچار

بووه پۆلى موسلمان بيبني له دهرهوه و له ناوهوهش په پيرهوييان له ئاينى يارسان كردووه.

ئهمهش بوته هوكرارى دهيان چيروكى نهگهتيف و نار هوا و ههلبهستى گوماناوى له لايهن موسلماننه سوننهكانهوه، و له لايهنى يارسانهكانهوه بو خودوورگرتن له بهلا و گرفتى ئالوزى كومهلايهتى و ململانى نابهراڼههر ههرگيز خوازيارى وهلامدانهوه نهبوونه. ئهوهى كه مهحوى شاعير و مهلا عبدالكهريمى مودهريس و مهلا موحهمد ئاماژهى پيډهكهن (دايه رهزبار شووى به جگهركوشهى خوى كردووه) له بنهپهتدا دهرهڼجامى ئه و چيروكه ههلبهستراوه نهگهتفانهيه كه ههلقولاوى كومهلگاي سوننهيه دهربارهى يارسانهكان.

له بنهپهتدا بروادارانى ئاينى يارسان به پيى دهقهكانى سهرهڼجام، دايه رهزبار به رۆحيكى بهرز و پيروژ دهناسريت، ناوى دايراكى كچى حسين بهگى جهلده، به پيى كتيبي پيروژى سهرهڼجام له سهدهى ههشتهمى كوچى له شارى ههلووان لهدايكبووه، ههر له سهردهمى منداليدا باوكى ماموستاى بو گرتووه له لاي ئه و خهريكى خويندن بووه، شووى به شيخ عيساى بهزنجى كردووه سولتان سههاكى لى بووه (كه نوپكهروهوى ئاينى يارسانه) بهشيكي زورى ژيانى بو پيتوييى ژنان و وانهوتنهوه بردوته سهر، تا سالى ٧٤٥ كوچى له دىي شيخان كوچى دوايى كردووه. له ناو ئاينى يارسان وهكو رۆحى فريشتهيهكى ميينهيه پيروژى ريزليگيراو ناسراوه. يهكهمين ئافرهت بووه بهشدارى و خزمهتكردن و پينماييكردنى جهمى پيروژى يارسانهكانى كردووه. له دونهكانى پيشووتريدا چهندين دۆنى گوريوه ههرجارهه له تهنك دهركهوتووه، زوربهه دۆنهكانى ئاماژهه پيكراره له كتيبي پيروژى يارسانهكان، يهكيكه له ئهلقهى (ههفتتهن) (بورهگهيه، ١٧٤، ٢٠٠٨).

جگه له وه خاتوو دایراک مامۆستای تهنبورره ژهنین بووه، ئاوازی بۆ کهلامهکانی خۆی داناوه، زۆربهی کهلامهکانی خۆی به دهنگ و ژهنینی تهنبورهدا خویندۆتهوه.

ههندی له نمونهی کهلامهکانی که له سههرهنجامدا هاتووه:

پاک و وجود مهوۆ هه ر یارری یاره پاک و وجود مهوۆ

دویرچه سهودایی حهرف سوود مهوۆ دایم وه شوکر ئه و سووجود مهوۆ

فهردا رۆی حساب به ره گیر مهوۆ وه ئیقرار شا وه شهرت پیر مهوۆ

واته (بوونی مرۆف پاکي گه وههري بوونی مرۆفه، هه ر یاری له پێی پاکیه وه وجود پهیدادهکات، دهگات به شوناسی خۆی، و له پێگهی خواپه رستی و شوکرانه بژیری دهتوانی خۆی بپاریزی له زۆر سهوداسه ری، ئه وهش لای یهزدان بۆی حساب دهکری، به پێی بپاری شای هه وره مان و په یمانی پیر بنیامین). (تاھیری، ۲۰۰۹، ۳۸۷)

وهکو راستیهکی میژوویی دواي هاتنی عه ره ب بۆ سه رزه مینی کوردستان و سه پاندنی زمانی عه ره بی وهکو زمانی پیروژ و ئاینی زالی ناوچه کهش به زۆر سه پینرا و ئه مهش بووه هۆکاری فشاریکی سه رتاسه ری بۆ سه ر کلتور و زمان و ئاینه کوردیهی کان. له بهر شکست و لاوازی یارسانه کان ناچار بوون و په یه وه له رپورهمی ئاینه که یان بکه ن به نه یی، ئه مهش بووه هۆکاری ئه وهی زۆر چیرۆک و هه لبه سترای ناراست بده نه پال ئاین و بروادارانی یارسان. یه کێ له م چیرۆک و بوختانه ئاراسته ی که سایه تی پیروژی یارسانه کان که دایکی سولتان سه ها که و ناوی دایه ره زباره، که گوايه به پێی شیعره که ی

مه حوی (خیلی کاکهیی تهفروتونا کراون و کهسیان لی دهرنهچووه ئافرهتیکی دووگیان نه بی که ناوی دایه ره زبار بووه له شوینی ئاویی (هاوار) ی ئیستا خوی په نا داوه تا مناله کهی ده بیته، مناله کهی کوپ ده بیته به ختیویده کا پینی ده گهیه نی، گه ورده ده بی خوی شووی پی ده کا وه چه یان لی ده بیته وه و دیسانه وه خیله که یان زیندو ده بیته وه. (موده ریس، ۱۳۹۷، ۵۹)

ئەنجام:

ئاینی یاسان چه ندان قوناغی سهختی میژوویی تیپه پاندووه و هه میشه له سهنگه ری به رخودان و پاراستنی زمان و باوه پ و کلتووری کوردی ماوه ته وه به رانبه ر به دوژمنان و نه یارانی کورد، درێژه ی به خهباتی خوی داوه، دابه شبوونی کوردستان و زالبوونی دوژمنان و ئاینی زال پۆلی خوی هه بووه له سه ر په نگرێژکردنی دیدگای زۆربه ی هاوولاتیانی کوردستان به رانبه ر به ئاینه کوردیه کان.

شیخ رهزای تاله بانی شاعیری و ناوداری کورد، وهکو نه ریتی خیله کهی خوی ئه و کات که په یوه ندیی دوژمنداری و گرژی هه بووه له نیوان خیلی تاله بانی و بروادارانی یارسان له پیگه ی هه جووی کاکه ییه کان، مه به ستی بووه به شیوه یه کی ناشرین وینایان بکات.

شیخ رهزا وهکو پیاویکی برواداری ئیسلام هه جووی کاکه ییه کان (یارسانیه کان) دهکات وهکو هه لگه راوه و بیروا پیناسیان دهکات تا له لایه ن خیلی تاله بانی و کومه لگه ی ئیسلام ستایش بکری و به شکویی ناوداری خوی شانازی بکات.

مه لا جه باریش وهکو شاعیریکی کلاسیکی کوردی به شداری کردووه و شانازی کردووه که ده سترێژی کردوته سه ر برواداریکی یارسانی و

سمیلێ تاشیوه که سیمبولی پیرۆزی ئاینی یارسانه، ههروهها بێبهلگه گومانی تاوانباری لیکردوه به دزینی (قورهم) ههوجار له بهر ئهوهی لای خۆیهوه به ههلهگهراوه و بێپروا ناسیویهتی، بۆیه گومانی دزینی ههوجارهکهی داوته پالی.

جگه لهوه شاعیری گهرهی کورد مهحوی له بهر دهمارگیری ئاینی و کهمزانیاری و نهزانیی دهربارهی میژووی داگیرکاری کوردستان، هۆکاری نامۆبوونی ئاینه کوردییهکان بێ هیچ بهلگهیهکی زانستی کهسایهتی پیرۆز و ناوداری ئاینی یارسان (دایه رهزبار) به شیوازیکی زۆر ناشرین و دوور له کلتووری کوردی ههر ریز و پینگهیهکی ئافرهت ناوزهندی دهکات به بێپهوشت و لادهر و له ئاستیک که شووی به جگهرگۆشهی خۆی دهکات.

سەرچاوهكان:

- ئیزه‌دی، می‌ه‌داد، ئاین و تایفه ئاینیه‌كان له كوردستان، وه‌رگیزان، كامه‌ران فه‌می، سلیمانی ۲۰۰۲.
- بوره‌كه‌یی، صدیق صفی زاده، مشاهر اهل حق، تهران، ۱۳۶۰.
- بوره‌كه‌یی سدیق(سه‌فی زاده): كاكه‌یه‌كان و پێ و پچه‌یان، چاپی یه‌كه‌م، وه‌زاره‌تی رۆشنییری ۲۰۰۸.
- بوره‌كه‌یی، سدیق: میژووی وێژه‌ی كوردی به‌رگی یه‌كه‌م، هه‌ولێر ۲۰۰۸.
- ب. لیرخ، دراستات حول الاكراد، ت، عبدي حاجی، دمشق، ۱۹۹۲.
- تاله‌بانی، موكه‌رم: شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ژيانی، په‌روه‌رده‌ی، بیرو باوه‌ری و شیعی، هه‌ولێر، ۲۰۰۱.
- ته‌یب تاهیری، سه‌ره‌نجام: كتیبی ئاینی پیروزی یارسان. ۲۰۰۷
- ته‌یب تاهیری: تاریخ و فه‌لسه‌فه‌ی سه‌ره‌نجام، چاپخانه‌ی پۆژه‌ه‌لات ۲۰۰۹.
- جه‌باری، عه‌بدولجه‌بار محه‌مه‌د: دیوانی مه‌لای جه‌باری/ كۆكرده‌وه و لیكۆلینه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی / كه‌ركووك ۱۹۶۸.
- جمال نه‌به‌ز، ۲۰۰۹.

- خال، شیخ محهمه‌دی، ئاشنا، ئومید: دیوانی شیخ رەزای تالەبانی، کۆکردنەوه و ساغکردنەوه‌ی دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوه‌ی دەزگای ئاراس، هەولێر، ۲۰۰۴.
- خەزنەدار، مەرف، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی یەكەم، هەولێر، ۲۰۱۰.
- خلیل عالی نژاد سید: تنبور از دیرباز تاکنون، انتشارات دانش و فن، چاپ اول، ۱۳۷۶
- کاکه‌یی، هەردەوێل، کۆچی یاری، کرکوک، ۲۰۱۳
- کاکه‌یی، فەلەکەدین: ئاینی یارسان، هەولێر، ۲۰۱۱.
- کاکه‌یی، فەمی: یارسان، گوڤاری یارسان، سوید، ۱۹۹۸
- محمد، زریان جیزی: سروشت و پۆلی ئاینی یارسان لە کوردستاندا_تۆیژینەوه‌یه‌کی ئەنتروپۆلۆژیە، هەولێر، ۲۰۱۹.
- مودەریس، مەلا عبد‌لکریم، مەلا کەریم، دەقی دیوانی مەحوی، کوردستان، ۱۳۹۷ .
- میرحسینی، زیبا، اعتقادات، آیین‌ها و فرهنگ در میان اهل حق، در فرهنگ و هویت کردی، کرینبرک، فیلیپ، و آلیسون، کریستین، لندن، 1996.
- میران، رشاد، رەهوشی ئاینی و نەتەوه‌یی لە کوردستان، چاپی دووهم، هەولێر، کوردستان، ۲۰۰۰.
- مینورسکی، دائره معارف ئیسلامیه، ماده اهل الحق، ج ۳

الخلاصة

تعرف الديانة اليارسانية عند المؤمنين بها كديانة كوردية مستقلة، وان اللهجة الكورانية الكوردية عرفت ايضا كلغة الالهية مقدسة، والتي كتبت بها اولى النصوص البدائية، وقد ربطت الجذور و العناصر و المصادر اليارسانية بالديانات القديمة العائدة للمجتمعات المستوطنة في سفوح جبال زاكروس، مثل المانيين و الزرفانيين و الزرادشتيين و المهربرستية، وقد تطورت و نمت الديانة اليارسانية جيل بعد جيل و انتشرت في حدود و الارحاء الواسعة من الدولة المادية الكبرى.

وفي بحثنا المتواضع هذا سنعرض و نشرح اراء و تصورات لثلاثة من الشعراء الكورد حول الديانة اليارسانية و المؤمنين بها طبقا على نصوصهم الشعرية، وهم (الشيخ رضا الطالباني و ملا جباري و محوي). ان هذا البحث هو لقاء ضوء على تاريخ الديانة اليارسانية التي تعرضت لانتكاسات او ابرازها و نموها من قبل اعداء الكورد و انفسهم في بعض الاحيان، و في كثير من الاحيان تعرض هذا التاريخ الى التدوين الخاطيء وذلك بسبب قلة فهم و علم بعض الشعراء و الكتاب الكورد، مما جعل من هذه الديانة تصبح و تظهر على غير حقيقته و التي ليس له علاقة بجوهر الديانة و بعيدة عنه.

Interpretation, views and writings of classical kurdish poets and writers about the yarsani_ kakaye religion

Conclusion

The Yarsan religion is known to its believers as an independent Kurdish religion, and the Kurdish gorani dialect was also known as a sacred divine language, in which the first primitive texts were written. The Yarsani roots, elements and sources have been linked to the ancient religions of the settlement communities in the foothills of the Zagros Mountains, such as the ,Mani Zervanians, Zoroastrians and Mihribersians, The Yarsan religion developed and grew from generation to generation and spread in the broad borders and regions of the great materialist state. They are (Sheikh Rida Talabani, Mullah Jabbari and Mahwi). This research is shedding light on the history of the Yarsan religion, which has been subjected to setbacks, or its emergence and growth by the enemies of the Kurds and sometimes themselves.

In our modest research, we will present and explain the opinions and perceptions of three Kurdish poets about the Yarsan religion and its believers according to their poetic texts. In many cases, this history has been subjected to wrong recording, due to the lack of understanding and knowledge of some Kurdish poets and writers, which made this religion become and appear unreal, which has nothing to do with the essence of religion and is far from it.